

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/79/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618200376
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7618200376.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobkyne N.. G. Y., advokátky, so sídlom Levoča, Štúrova 29, IČO: 42 027 047, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody s prísl., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku 9C/14/2018-213 z 20.11.2019 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanej priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, s tým, že o ich výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplata 10.000 € s 8 % úrokom z omeškania z dlžnej sumy počnúc od 17.1.2018 do zaplata titulom náhrady nemajetkovej ujmy a náhrady trov konania od žalovanej.

3. Súd vyšiel z nesporných skutkových tvrdení žalobkyne, že sudcovia pre prípravné konanie Okresného súdu Spišská Nová Ves N.. N. G. a N.. J. R. zrušili opatreniami sp. zn. 0Tp/611/2008, 0Tp/628/2008, 0Tp/706/2008, 1T/1/2009, 0Tp/483/2008, 0Tp/508/2008, 0Tp/506/2008 a 0Tp/507/2008 jej ustanovenia na ex offio obhajobu klientov v trestnom konaní na základe neprávoplatného a nevykonateľného rozhodnutia P SAK zo 4.7.2008 č. 2702/08 o pozastavení výkonu advokácie podľa ust. § 8 ods. 1 písm. c/ zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov, že dňa 11.11.2009 prevzala uznesenie vyšetrovateľa PZ z OR PZ, ÚJaKP v Poprade č. k. ČVS: ORP-516/OEK-PP-2009 I.. I.. W. I. z 5.11.2009, podľa ktorého bola stíhaná ako obvinená za prečin neoprávneného podnikania podľa ust. § 251 ods. 1, ods. 2 písm. a/ TZ s poukazaním na ust. § 138 písm. b/ TZ, pričom podkladom pre vznesenie obvinenia voči jej osobe pre označený skutok bolo uznesenie Predsedníctva SAK zo 4.7.2008 č. 2702/08 o pozastavení výkonu advokácie, že Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 6S 112/2008- 252 z 30.3.2011, právoplatným 17.10.2011, rozhodol o zastavení konania, čo uznesením potvrdil aj NS SR sp. zn. 5 Sžo 21/2011, 5 Sžo 36/2011 z 25.08.2011, že Okresný súd Rožňava uznesením sp. zn. 1T 48/2012-372 z 21.6.2012, právoplatným 2.10.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To 70/2012, zastavil trestné stíhanie vedené proti žalobkyni pre prečin neoprávneného podnikania z dôvodu, že tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. O dovolaní proti tomuto uzneseniu Krajského súdu v Košiciach rozhodol Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 6Tdo 32/2013 z 26.6.2014

tak, právoplatným 26.6.2014 tak, že dovolanie generálneho prokurátora odmietol. Žalobkyňa písomným podaním z 20.7.2017 požiadala v súlade s ust. § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. MS SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vyplatením nemajetkovej ujmy v peniazoch v celom rozsahu vo výške 10.000 € s príslušenstvom. Ministerstvo spravodlivosti SR jej žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody odmietlo ako nedôvodnú. Žalobkyňa podala žalobu o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. dňa 18.1.2018.

4. Súd na vec aplikoval ust. § 19 ods. 1 až 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len zákon 514/2003 Z.z.) a dospel k záveru, že žalovaným vznesená námietka premlčania žalobou uplatneného nároku je dôvodná, lebo žalobkyňou uplatňovaný nárok je viazaný na rozhodnutie Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/48/2012-372 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach z 2.10.2012 sp. zn. 8To/70/2012-408 o zastavení trestného stíhania, ktoré sa stalo právoplatným dňa 2.10.2012. O vzniku nemajetkovej ujmy sa žalobkyňa mohla dozvedieť najneskôr právoplatným skončením trestného stíhania. Žalobkyňa žiadosť o predbežné prerokovania nároku doručila Ministerstvu spravodlivosti SR až dňa 25.7.2017, t.j. po uplynutí trojročnej subjektívnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť odo dňa nasledujúceho po právoplatnom skončení vyššie označeného trestného konania, t.j. od 3.10.2012 a uplynula 3.10.2015, teda pred podaním žiadosti o predbežné prerokovanie nároku žalobkyňou. Z uvedených dôvodov súd žalobkyňou uplatnený nárok považoval za premlčaný a žalobu zamietol.

5. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešnej žalovanej priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % .

6. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa z odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm a/, b/, d/ a h/ CSP, t.j. neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci spojení s odsekom 2 citovaného ust. a § 366 CSP (novoty v odvolacom konaní). Navrhla zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie a vrátiť mu vec na ďalšie konanie a priznať jej náhradu trov konania. Zamietnutie žaloby označila za nezákonné, skutkovo a právne nepreskúmateľné a arbitrárne. V podstatnom namietala nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, pokiaľ považoval ňou uplatnený nárok za premlčaný (odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Argumentovala, že z právnej úpravy § 19 z. č. 514/2013 Z.z. je zrejmé, že upravil aj 10 ročnú premlčaciu zákonnú lehotu odo dňa, kedy jej ako poškodenej bolo doručené rozhodnutie, ktorým jej bola spôsobená škoda, preto ňou nárok na náhradu škody uplatnila včas a k jeho premlčaniu nedošlo. Namietala tiež nezákonnosť konania na Okresnom súde v Rožňave, ktorého výsledkom je napadnutý rozsudok s odôvodnením, že právoplatné uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 5.2.2018 sp. zn. 12NcC/4/2018, ktorým bola vec prikázaná na prejednanie Okresnému súdu Rožňava, nejasné, neurčité a nepreskúmateľné. Toto uznesenie napadla dovolaním a dovolací súd uznesením sp. zn. 3Cdo/123/2018 z 24.7.2018 konanie zastavil z dôvodu, dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu KS v Košiciach, ktorý rozhodol podľa § 39 ods. 3 CSP nie ako odvolací súd ale ako spoločne nadriadený Okresnému súdu Rožňava a Okresnému súdu Spišská Nová Ves. Tvrdila, že návrhom zo dňa 21.1. 2018, navrhla prikázanie veci na prejednanie mimo súdy Košického a Prešovského kraja, o čom bol oprávnený rozhodnúť Najvyšší súd, avšak Krajský súd v Košiciach uznesením vec prikázal Okresnému súdu Rožňava, bez možnosti podať voči tomuto uzneseniu odvolanie.

7. Žalovaná bola v odvolacom konaní nečinná.

8. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, z hľadiska odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a odvolanie žalobkyne je nedôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 1.7.2021, po predchádzajúcom zverejnení miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli a webovej stránke súdu v súlade s ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

9. Žalobkyňa uplatnila odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, h/ v spojení s § 365 ods. 2 CSP a § 366 CSP, t.j. neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

10. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 2 CSP).

11. Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov dospel k záveru, že v prejednávacom prípade odvolacie dôvody uplatnené žalobkyňou nie sú dôvodné.

12. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplynuli, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok hodnotenia jeho dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193, § 194 a § 205 CSP alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. V konaní neboli zistené ani žiadne vady v zmysle § 365 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

13. Súd prvej inštancie uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe nevyhovet, závery, ktoré prijal vysvetlil, uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil ako po stránke skutkovej tak aj po stránke právnej.

14. Odvolateľka neuviedla žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by pre ňu ako žalobkyňu privodili iné rozhodnutie. Námietky uvedené v odvolaní nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností (skutkového stavu) a právneho posúdenia veci. Odvolacie námietky boli už predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi dôsledne vysporiadal pri rozhodovaní v danej veci.

15. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

16. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o premlčaní žalobou uplatneného nároku z dôvodov, ako ich uviedol súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, na ktoré dôvody odvolací súd v celom rozsahu odkazuje a na tomto mieste ich neopakuje.

17. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námitkám žalobkyne odvolací súd uvádza nasledovné:

18. Predmetom konania je náhrada škody, konkrétne nemajetkovej ujmy vo výške 10.000 €, podľa zák. č. 514/2003 Z.z. titulom nesprávneho úradného postupu sudcov Okresného súdu Spišská Nová Ves (ktorí opatrením zrušili ustanovenia ex offio žalobkyne ako obhajkyne na základe neprávoplatného rozhodnutia Slovenskej advokátskej komory o pozastavení výkonu funkcie žalobkyne, ktorá takto rozhodla po oznámení N. Y., že bola odsúdená neprávoplatným rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/74/2006 z 8.4.2008 a uznaná vinnou zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa a trestného činu prijímania úplatku).

19. Podstatou odvolacích námietok žalobkyne je tvrdenie, že ňou uplatnený nárok nie je premlčaný s poukazom na skutočnosť, že súd mal aplikovať ustanovenie § 19 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., lebo „rozhodujúcou z hľadiska premlčacej doby je iba skutočnosť, kedy nezávisle na úrovni vedomia oprávneného účastníka zodpovednostného vzťahu došlo k vydaniu rozhodnutia, ktoré bolo príčinou vzniku škody“ a namietala tiež nezákonnosť konania na Okresnom súde Rožňava, nakoľko právoplatné uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 12 NcC/4/2018 z 5.2.2018 je nejasné, neurčité a nepreskúmateľné.

20. Vychádzajúc z odvolania žalobkyne uvedené uznesenie Krajského súdu v Košiciach namietala z dôvodu, že Okresný súd v Spišskej Novej Vsi, na ktorý bola podaná žaloba, nesprávne posúdil jej návrh na prikázanie veci inému súdu tej istej inštancie mimo Košického a Prešovského kraja zo dňa 21.1.2018 (č.l. 50 spisu) ako námietku zaujatosti, hoci išlo o návrh na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti podľa § 39 ods. 2 CSP. Nesprávne potom predložil vec Krajskému súdu v Košiciach, ktorý vec prikázal Okresnému súdu Rožňava, hoci o návrhu mal rozhodovať Najvyšší súd SR.

21. K tejto odvolacej námietke odvolací súd uvádza, že postupom podľa § 365 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 389 ods. 2 CSP možno preskúmať a následne zrušiť iba právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, ak má vadu podľa § 365 ods. 1 CSP.

22. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

23. Ak sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolací súd zruší odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej a zároveň zruší aj právoplatné uznesenie, ktoré rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo (§ 389 ods. 2 CSP).

24. Odvolací súd teda nemôže z hľadiska správnosti preskúmať rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach o prikázaní veci Okresnému súdu Rožňava (sp. zn. 12 NcC/4/2018 z dňa 5.2.2018).

25. Proti tomuto rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach žalobkyňa podala dovolanie, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 24.7.2018 sp.zn. 3Cdo/123/2018 dovolacie konanie zastavil.

26. Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 13.8.2019 sp. zn. 5Ndc 7/2019 návrhu žalobkyne zo 4.4.2019 na prikázanie sporu Okresnému súdu Liptovský Mikuláš nevyhovel.

27. V tejto súvislosti odvolací súd podotýka, že návrh žalobkyne z 21.1.2018 (č.l. 50 spisu) podľa obsahu ani nebolo možné považovať za návrh na prikázanie veci inému súdu z dôvodov vhodnosti podľa § 39 ods. 2 CSP, keďže tento návrh odôvodnila výlučne zaujatosťou sudcov Okresného súdu Spišská Nová Ves, neuviedla žiadne výnimočné dôvody pre delegovanie veci inému súdu a tento iný súd, ktorému sa má vec postúpiť, ani neoznačila.

28. Nedôvodná je teda odvolacia námietka žalobkyne, že o jej návrhu z 21.1.2018 doposiaľ nebolo rozhodnuté.

29. Vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania, súd prvej inštancie sa v prvom rade správne zaoberal posúdením (ne)dôvodnosti tejto námietky a aplikujúc ust. § 19 zák. č. 514/2003 Z.z. dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok je premlčaný.

30. V zmysle § 19 zákona 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie (ods. 1). Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za 10 rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8 (ods. 2). Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania najdlhšie však počas šiestich mesiacov (ods. 3).

31. Žalobkyňa v podstatnom tvrdila, že ňou uplatnený nárok nie je premlčaný, lebo zákon č. 514/2003 Z.z. zákonne upravil aj desaťročnú premlčaciu dobu, preto nárok je uplatnila včas, v zákonnej lehote.

32. Aj keď žalobkyňa uplatňovala nárok z titulu nesprávneho úradného postupu sudcov Okresného súdu Spišská Nová Ves, jej nárok je viazaný na rozhodnutie v trestnej veci pre prečin neoprávneného

podnikania, ktoré bolo zastavené uznesením Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T 48/2012, právoplatným 2.10.2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To 70/2012.

33. Dňom právoplatnosti uznesenia o zastavení trestného stíhania žalobkyne, t. j. 2.10.2012 došlo k ukončeniu trvania zásahu do jej práv dotknutej osoby, keďže týmto dňom došlo k ukončeniu nezákonne vedeného trestného stíhania.

34. Pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby je teda rozhodujúci deň, kedy sa žalobkyňa ako poškodená dozvedela o škode (§ 19 ods. 1 prvej vety zák. č. 514/2003 Z.z.). Týmto dňom je uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/70/2012 z 2.10.2012, ktorým bola zamietnutá sťažnosť prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava z 21.6.2012 sp. zn. 1T/48/2012-372 o zastavení trestného stíhania proti žalobkyňi ako obžalovanej z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci a keďže týmto rozhodnutím bolo s definitívnou platnosťou rozhodnuté o zastavení trestného stíhania proti žalobkyňi, nadobudla tak ako poškodená vedomosť o tom, že jej vznikla škoda, pričom zároveň v tom čase už bolo zrejmé aj to, kto za ňu zodpovedá, keďže subjekt zodpovedný za škodu je stanovený priamo zákonom (zodpovednosť štátu - Slovenskej republiky). Odo dňa nasledujúceho si teda žalobkyňa mohla uplatniť nárok na náhradu škody najprv návrhom na jeho predbežné prejednanie a následne v prípade nevyhovenia návrhu aj na súde s tým, že počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 premlčacia doba neplynula, najdlhšie však počas 6 mesiacov odo dňa podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku.

35. Premlčacia doba pre uplatnenie žalobou uplatneného nároku uplynula dňa 3.10.2015, keďže žalobkyňa aj návrh na predbežné prejednanie nároku podala až po uplynutí tejto lehoty, v dôsledku čoho nedošlo k prerušeniu premlčacej doby a keďže žaloba bola podaná na súde až dňa 18.1.2018, nemal súd inú možnosť, než ju zamietnuť v zmysle § 101 ods. 1 poslednej vety OZ, v zmysle ktorého ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

36. Ustanovenie § 19 ods. 1 z. č. 514/2003 Z.z. upravuje subjektívnu premlčaciu dobu a ust. § 19 ods. 2 citovaného zákona objektívnu premlčaciu dobu. Pre ich vzťah platí zásada, že lehota so subjektívne stanoveným začiatkom nemôže skončiť neskôr ako lehota s objektívne určeným začiatkom. Ak začiatok subjektívnej doby nastane v priebehu objektívnej doby a do jej skončenia tiež uplynie celá subjektívna doba právo sa premlčí uplynutím subjektívnej doby a na ďalšie plynutie objektívnej doby a už neprihliada.

37. Momentom ako sa žalobkyňa dozvedela z právoplatného uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/70/2012 z 2.10.2012 o zastavení trestného stíhania proti svojej osobe, t.j. 3.10.2012, začala plynúť v rámci objektívnej premlčacej doby subjektívna premlčacia doba, ktorá celá (3 roky) v rámci nej uplynula, preto sa právo žalobkyne premlčalo a na ďalšiu objektívnu dobu sa už neprihliada.

38. Odvolací súd záverom zdôrazňuje základný účel inštitútu premlčania a to pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práv a im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom stanovená premlčacia lehota a oprávnená osoba v nej stanoveným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní má za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta Občianskeho zákonníka). Pritom zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom k tomu, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov na zistenie, napr. výšky bezdôvodného obohatenia, škody a podobne (viď napr. R 29/1983).

39. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov je napadnutý rozsudok vecne správny, preto ho odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, vrátane výroku o náhrade trov konania, potvrdil.

40. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní neúspešná, nemá preto nárok na náhradu

trov odvolacieho konania, úspešnej žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

41. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné (§ 355 CSP).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).